

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1166—1170

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1166	Laki palvelujen tarjoamisesta	5585
1167	Laki rajat ylittävistä kieltomenettelyistä annetun lain 1 §:n muuttamisesta	5591
1168	Laki Kuluttajavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	5592
1169	Valtioneuvoston asetus radiotaajuuksien käytöstä ja taajuussuunnitelmasta	5593
1170	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden elintarvikehuoneistojen elintarvikehygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	5599

N:o 1166

Laki

palvelujen tarjoamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän lain tarkoituksena on edistää palvelujen tarjoamisen vapautta.

Tätä lakia sovelletaan elinkeinotoiminnassa tuotettuihin palveluihin, joista tavallisesti maksetaan korvaus. Lisäksi tätä lakia sovelletaan palvelujen tarjoamisen edellytyksenä olevan luvan myöntämiseen.

2 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tätä lakia ei sovelleta:

1) rahoitus- ja vakuutuspalveluihin eikä ammatillisiin ja yksilöllisiin lisäläkejärjestelyihin liittyviin palveluihin;

2) viestintämarkkinalaissa (393/2003) tarkoitettujen verkkopalveluiden ja viestintäpalveluiden tarjoamiseen eikä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY tarkoitettuihin palveluihin;

HE 216/2009
TaVM 22/2009
EV 213/2009

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (32006L0123); EUVL N:o L 376, 27.12.2006, s. 36

169—2009

- 3) kuljetus- ja satamapalveluihin;
- 4) työvoiman vuokraukseen;
- 5) terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitetun terveydenhuollon ammattihenkilön tarjoamiin palveluihin, yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitetun palvelujen tuottajan tarjoamiin palveluihin eikä kunnan, kuntayhtymän ja valtion järjestämiin terveydenhuollon palveluihin;
- 6) lääkelaisissa (395/1987) tarkoitetun apteekin, sivuapteekin, lääkekaapin, sairaalapteekin ja lääkekeskuksen tarjoamiin palveluihin;
- 7) audiovisuaalisiin palveluihin ja radiolähetyksiin;
- 8) arpajaislain (1047/2001) 2 §:ssä tarkoitettuihin arpajaisiin;
- 9) kunnan, kuntayhtymän ja valtion järjestämiin lasten ja nuorten huollon, lasten päivähoidon, vammaisten, kehitysvammaisten, vanhusten ja päihdehuollon palveluihin eikä muihin vastaaviin sosiaalihuollon palveluihin ja sosiaaliseen asumiseen;
- 10) yksityisistä turvallisuuspalveluista annetussa laissa (282/2002) tarkoitettuihin yksityisiin turvallisuuspalveluihin;
- 11) kaupanvahvistajan tarjoamiin palveluihin;
- 12) verotukseen.

3 §

Lain suhde muihin säännöksiin

Jos muussa laissa on tästä laista poikkeavia säännöksiä, niitä sovelletaan tämän lain asemesta.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) palveluntarjoajalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa tai tuottaa palvelun;
- 2) palvelun vastaanottajalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai aikoo käyttää palvelua;
- 3) luvalla toimilupaa, lisenssiä, rekisteröintiä tai muuta vastaavaa toimivaltaisen viran-

omaisen hyväksymistä, joka on palvelutoiminnan aloittamisen tai harjoittamisen edellytyksenä;

4) toimivaltaisella viranomaisella sellaista valtion tai kunnan viranomaista taikka julkisoikeudellista yhdistystä tai yksityistä toimijaa, joka myöntää 3 kohdassa tarkoitettuja lupia tai valvoo palveluntarjoajien toimintaa;

5) säännellyllä ammatilla ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (1093/2007) 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua säänneltyä ammattia.

5 §

Oikeus harjoittaa elinkeinoa

Palveluntarjoajan oikeudesta harjoittaa elinkeinoa Suomessa säädetään elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetussa laissa (122/1919). Ennen elinkeinotoiminnan aloittamista tehtävästä perusilmoituksesta Patentti- ja rekisterihallitukselle säädetään kaupparekisterilaissa (129/1979).

Palveluntarjoajalla, jolla on asuinpaikka toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, on oikeus tarjota tilapäisesti palvelua Suomessa. Palveluntarjoajalla, joka on perustettu toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, on myös oikeus elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sivuliikettä perustamatta tarjota tilapäisesti palvelua Suomessa.

Tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen saa erikseen säädettyjen toimivaltuuksiensa mukaisesti rajoittaa tietyn palvelun tilapäistä tarjoamista, jos:

1) rajoitus on tarpeen yleisen järjestyksen tai yleisen turvallisuuden ylläpitämiseksi tai kansanterveyden taikka ympäristön suojelemiseksi; ja

2) rajoitus on syrjimätön ja oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden.

Palveluntarjoajan ja palvelun vastaanottajan väliseen palvelua koskevaan sopimukseen sovellettavasta laista säädetään erikseen.

6 §

Palvelun turvallisuuden varmistaminen

Jos tuomioistuin tai toimivaltainen viranomaisena katsoo, että tilapäistä palvelun tarjoamista on yksittäistapauksessa tarpeen rajoittaa palvelun turvallisuuden varmistamiseksi, rajoitus voidaan toteuttaa sen lisäksi, mitä 5 §:n 3 momentissa säädetään, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

1) palveluntarjoajan sijoittautumisvaltiota on pyydetty ryhtymään asiassa toimenpiteisiin, mutta sijoittautumisvaltio ei ole toteuttanut toimenpiteitä tai toimenpiteet eivät ole olleet riittäviä;

2) rajoituksesta ja sen syistä on ilmoitettu ennen sen toteuttamista Euroopan yhteisöjen komissiolle ja palveluntarjoajan sijoittautumisvaltiolle;

3) rajoitus on oikeassa suhteessa tavoitteen nähden.

Rajoitus voidaan toteuttaa aikaisintaan kolmen viikon kuluttua 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tekemisestä. Kiireellisissä tapauksissa rajoitus voidaan kuitenkin toteuttaa heti ja sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetään. Euroopan yhteisöjen komissiolle ja palveluntarjoajan sijoittautumisvaltiolle on viipymättä ilmoitettava rajoituksesta ja syistä, joiden vuoksi tapaus on katsottu kiireelliseksi.

Mitä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta rikostutkinnassa eikä käsiteltävässä asiaa tuomioistuimissa.

2 luku

Palveluntarjoajan velvollisuus antaa tietoja

7 §

Yleinen tiedonantovelvollisuus

Sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään velvollisuudesta antaa tietoja, palveluntarjoajan on annettava palvelun vastaanottajan saataville seuraavat tiedot:

1) palveluntarjoajan nimi ja oikeudellinen muoto;

2) palveluntarjoajan osoite, sähköposti-osoite ja muut yhteystiedot, joiden avulla palvelun vastaanottajat voivat osoittaa valituksensa palveluntarjoajalle ja josta he voivat pyytää palvelua koskevia tietoja;

3) mihin kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin palveluntarjoaja on mahdollisesti merkitty sekä palveluntarjoajan yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunnistekyseyksikkö rekisterissä;

4) toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot, jos toiminta edellyttää lupaa;

5) palveluntarjoajan mahdollinen arvonlisäverotunnus;

6) palveluntarjoajan ammattinimike ja tieto siitä Euroopan talousalueeseen kuuluvasta valtiosta, jossa nimike on annettu, ja ammatilajijärjestöstä tai vastaavasta toimielimestä, jonka rekisteriin palveluntarjoaja on merkitty, jos palveluntarjoaja harjoittaa säänneltyä ammattia;

7) palveluntarjoajan mahdollisesti käyttämät vakiosopimusehdot;

8) palveluntarjoajan mahdollisesti käytämä sopimusehto toimivaltaisesta tuomioistuimesta ja sovellettavasta lainsäädännöstä;

9) palvelun vastaanottajalle mahdollisesti annettava takuusitoumus;

10) palvelun hinta, jos palveluntarjoaja on määritellyt hinnan ennakolta;

11) palvelun keskeinen sisältö, jos se ei käy ilmi asiayhteydestä;

12) mahdollinen vastuuvakuutus tai vakuus ja sen maantieteellistä kattavuutta koskevat tiedot sekä vakuutuksen tai vakuuden antajan yhteystiedot.

8 §

Pyynnöstä annettavat tiedot

Palveluntarjoajan on pyynnöstä annettava palvelun vastaanottajalle seuraavat tiedot:

1) palvelun hinta, jos palveluntarjoaja ei ole määritellyt palvelulle hintaa ennakolta, taikka, jos täsmällistä hintaa ei voida ilmoittaa, hinnan määräytymisen perusteet tai riittävän yksityiskohtainen hinta-arvio;

2) maininta palveluntarjoajaa koskevista ammatillisista säännöistä sekä siitä, missä ja miten ne ovat saatavilla, jos palveluntarjoaja harjoittaa säänneltyä ammattia;

3) tiedot monialatoiminnasta ja yhteistyöhankkeista, jotka liittyvät välittömästi tarjottavaan palveluun, ja tiedot eturistiriitojen välttämiseksi toteutetuista toimenpiteistä;

4) mahdolliset palveluntarjoajaa koskevat käytännesäännöt ja osoite, jossa nämä säännöt ovat sähköisesti nähtävissä, sekä kielet, joilla säännöt ovat saatavilla;

5) vastaanottajan käytettävissä mahdollisesti olevat tuomioistuinten ulkopuoliset riitojenratkaisumenettelyt sekä tieto siitä, miten saadaan yksityiskohtaiset tiedot tällaisista menettelyistä ja niiden soveltamisen edellytyksistä.

9 §

Tietojen antaminen palvelua esittelevässä asiakirjassa

Palveluntarjoajan on aina annettava 8 §:n 3 kohdassa tarkoitetut tiedot kaikissa asiakirjoissa, joissa tarjottavat palvelut esitellään yksityiskohtaisesti.

10 §

Tietojen antaminen

Palveluntarjoajan on annettava 7 §:ssä tarkoitetut tiedot palvelun vastaanottajan saataville:

1) paikassa, jossa palvelua tarjotaan tai jossa sopimus tehdään;

2) palveluntarjoajan antamassa osoitteessa internetverkkosivuilla;

3) tarjottavia palveluja koskevissa esitteissä; tai

4) muulla 1—3 kohtaan verrattavalla tavalla.

Palveluntarjoajan on annettava 1 momentissa tarkoitetut tiedot selkeästi ja hyvissä ajoin ennen sopimuksen tekemistä tai ennen palvelun tarjoamista, jos kirjallista sopimusta ei ole.

3 luku

Lupamenettely

11 §

Saapumistodistus

Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä annettava palveluntarjoajalle, joka hakee lupaa, todistus lupahakemuksen saapumisesta (saapumistodistus). Jos hakemus on puutteellinen, saapumistodistus annetaan vasta, kun kyseiselle viranomaiselle on toimitettu asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat, selvitykset ja tiedot. Saapumistodistusta ei tarvitse antaa, jos sitä voidaan pitää tarpeettomana sen vuoksi, että viranomainen ratkaisee asian viipymättä.

Saapumistodistuksessa on mainittava lupahakemuksen arvioitu käsittelyaika.

Saapumistodistuksessa on lisäksi mainittava niistä 13 §:ssä tarkoitetuista tilanteista, joissa lupa katsotaan myönnetyksi, sekä siitä, miten lupaa koskevaan päätökseen haetaan muutosta.

12 §

Lupahakemuksen käsittelyaika

Jollei lupahakemusta asian monitahoisuuden vuoksi saada ratkaistua saapumistodistuksessa arvioidussa käsittelyajassa, toimivaltaisen viranomaisen on ennen arvioidun ajan päättymistä asetettava käsittelylle lisäaika. Lisäajan pituudesta on ilmoitettava hakijalle ennen arvioidun käsittelyajan päättymistä.

Jollei lupahakemusta saada käsiteltyä lisäajassakaan, sen käsittelyä voidaan jatkaa vain yleistä etua koskevasta pakottavasta syystä. Käsittelyn jatkamisesta on ilmoitettava hakijalle ennen asetetun lisäajan päättymistä.

Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä tiedot lupahakemusten tavanomaisista käsittelyajoista yleisön saatavilla.

13 §

Luvan tuleminen myönnetyksi

Jos lupahakemusta ei ole käsitelty 11 §:n 2 momentissa tarkoitetussa määräajassa eikä

määräaikaa ole jatkettu, lupa katsotaan myönnettyksi. Sama koskee tilannetta, jossa lupahakemusta ei saada käsiteltyä asetetussa lisäajassa eikä asian käsittelyn jatkamiselle ole perustetta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luvanhakijalle on annettava asiakirja, josta käy ilmi, että lupa katsotaan myönnettyksi.

14 §

Vaatimusten vastaavuus

Suomessa lupaa hakevalle palveluntarjoajalle, jolla on asuinpaikka toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tai joka on perustettu toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, ei saa luvan myöntämisen edellytyksenä asettaa sellaisia vaatimuksia, jotka vastaavat tai ovat päämäärältään olennaisesti samoja kuin vaatimukset, jotka palveluntarjoajalle on asetettu, kun sille on myönnetty lupa harjoittaa palvelutoimintaa toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

15 §

Asiakirjojen vastaavuus

Jos 14 §:ssä tarkoitettujen palveluntarjoajan on toimitettava laissa säädetyn vaatimuksen täyttymistä osoittava asiakirja, se voi olla toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa laadittu asiakirja, jolla on vastaava tarkoitus tai josta käy ilmi, että kyseinen vaatimus täyttyy. Asiakirja saadaan tällöin vaatia alkuperäisenä, oikeaksi todistettuna jäljennöksenä tai virallisena käännöksenä vain, jos siihen on yleisen edun mukainen pakottava syy. Asiakirjasta voidaan kuitenkin vaatia esitettäväksi suomen- tai ruotsinkielinen oikeaksi todistamaton käännös.

4 luku

Hallinnolliset säännökset

16 §

Hallinnollinen yhteyspiste

Kuluttajavirasto toimii palveluista sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY (palveludirektiivi) 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna yhteyspisteenä.

17 §

Vakavan vahingon mahdollisuutta koskeva ilmoitusvelvollisuus

Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee sellaisia palveluun liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa vakavaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle taikka ympäristölle Suomessa tai toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, sen on ilmoitettava tästä Kuluttajavirastolle, joka vastaa palveludirektiivin 32 artiklassa tarkoitettua varoitusjärjestelmän käytöstä.

18 §

Rajat ylittävä viranomaisyhteistyö

Toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion viranomaisen palveludirektiivin nojalla esittämästä perustellusta pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen on erikseen säädettyjen toimivaltuuksiensa mukaisesti tehtävä tarkastuksia ja muita asian vaatimia toimenpiteitä tarjottavan palvelun valvomiseksi sekä annettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle tiedot niiden tuloksista ja mahdollisesti toteutetuista toimenpiteistä.

19 §

Valvonta

Tämän lain 7—10 §:n noudattamista palveluntarjoajan ja kuluttajan välisessä suh-

teessa valvoo kuluttaja-asiamies. Valvonta-tehtävän hoitamisesta, oikeudesta määrätä seuraamuksia sekä asian saattamisesta markkinaoikeuden käsiteltäväksi on voimassa, mitä niistä säädetään kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvussa ja Kuluttajavirastosta annetussa laissa (1056/1998).

5 luku

Voimaantulo

20 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2009. Sen 11—13 §:ää sovelletaan kuitenkin vasta kuuden kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Työministeri *Anni Sinnemäki*

N:o 1167

Laki**rajat ylittävästä kieltomenettelystä annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajat ylittävästä kieltomenettelystä 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1189/2000) 1 §:n 2 momentin 12 kohta, sellaisena kuin se on laissa 31/2005, ja
lisätään 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 31/2005, uusi 13 kohta seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja direktiivejä ovat:

12) kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin

90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY;

13) palveluista sisämarkkinoilla annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY.

Tämä laki tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2009.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Työministeri *Anni Sinnemäki*

HE 216/2009
 TaVM 22/2009
 EV 213/2009

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (32006L0123); EUVL N:o L 376, 27.12.2006, s. 36

N:o 1168

Laki

Kuluttajavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään Kuluttajavirastosta 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (1056/1998) 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 801/2008, uusi 5 momentti seuraavasti:

1 §
Tehtävät

ja neuvoston direktiivistä 2006/123/EY joh-
tuvien viranomaisia koskevien tiedottamis-
velvoitteiden yhteensovittamisesta.

Kuluttajavirasto vastaa palveluista sisä-
markkinoilla annetun Euroopan parlamentin

Tämä laki tulee voimaan 28 päivänä joulu-
kuuta 2009.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Työministeri *Anni Sinnemäki*

HE 216/2009
TaVM 22/2009
EV 213/2009

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (32006L0123); EUVL N:o L 376, 27.12.2006, s. 36

N:o 1169

Valtioneuvoston asetus
radiotaajuuksien käytöstä ja taajuussuunnitelmasta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään radiotaajuuksista ja telelaitteista 16 päivänä marraskuuta 2001 annetun lain (1015/2001) 6 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 332/2009:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään niiden radiotaajuuksien käytöstä (*taajuussuunnitelma*), joita käytetään viestintämarkkinalain (393/2003) 4 §:ssä tarkoitettuun toimilupaa edellyttävään teletoimintaan, televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain (744/1998) 7 §:ssä tarkoitettuun toimiluvanvaraiseen televisio- ja radiotoimintaan sekä näillä taajuusalueilla tapahtuvaan matkaviestinjärjestelmien tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttöön.

Tämä asetus ei koske:

- 1) satelliitin välityksellä tapahtuvaan televisio- ja radiotoimintaan määrättyjä taajuusalueita;
- 2) televisiotoiminnan osalta televisiolähetimiä, joiden suurin sallittu lähetysteho on enintään 2 kW;
- 3) radiotoiminnan osalta radiolähettimiä, joiden suurin sallittu lähetysteho on enintään 50 W.

Televisio- ja radiotoimintaan sekä toimiluvanvaraiseen teletoimintaan määrättyjen taajuusalueiden käyttösuunnitelmasta Ahvenanmaan maakunnassa säädetään erikseen.

2 §

Televisioverkot

Televisiotoimintaan käytettävät taajuusalueet ovat 174–230 MHz ja 470–790 MHz.

Taajuusalueella 470–790 MHz valtakunnallisen ja alueellisen toimiluvanvaraisen televisiotoiminnan yhteiskäytössä on viisi kanavanippua. Tämän lisäksi Yleisradio Oy:n käytettävissä on yksi kanavanippu julkisen palvelun tehtävänsä hoitamista ja Yleisradio Oy:lle myönnetyn toimiluvan mukaisen ohjelmiston välittämistä varten. Alueelliseen televisiotoimintaan Vaasan ja Seinäjoen seuduilla on kummallakin alueella käytettävissä yksi kanavanippu.

Taajuusalueella 174–230 MHz on valtakunnallisen toimiluvanvaraisen televisiotoiminnan yhteiskäytössä kaksi kanavanippua. Lisäksi taajuusalueella 470–790 MHz on yksi kanavanippu alueellisiin televisiotoiminnan lähetyksiin.

Toimiluvanvaraisen televisiotoiminnan ja Yleisradio Oy:n valtakunnallisten ja alueellisten televisioverkkojen käyttöön tarkoitetut radiotaajuudet ja verkoissa käytettävien radiolähettimien suurimmat sallitut lähetystehot säädetään radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain (1015/2001) 6 a §:n nojalla annetulla liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.

3 §

Kognitiiviset radioverkot

Kognitiiviset radiojärjestelmät käyttävät taajuusaluetta 470–790 MHz siten, että ne eivät saa suojausta muulta radioliikenteeltä eivätkä saa aiheuttaa häiriötä muulle radioliikenteelle.

4 §

Analogiset radioverkot

Analogiseen FM-moduloituun radiotoimintaan käytettävä taajuusalue on 87,5—108 MHz.

Yleisradio Oy:n julkisen palvelun tehtävän hoitamista varten on varattu viisi valtakunnallista radioverkkoa.

Radioverkkojen käyttöön tarkoitetuista radiotaajuuksista ja radiolähettimien sijaintikunnista säädetään radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain (1015/2001) 6 a §:n nojalla annetulla liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella. Radiolähettimen suurimman sallitun lähetystehon ja antennin korkeuden maanpinnasta määrää Viestintävirasto radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 8 §:n 1 momentin nojalla määräämissään radioluvan ehtoissa. Radiolähettimen voi sijoittaa myös edellä tarkoitettussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa mainitun kunnan naapurikuntaan, jos televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain nojalla radiotoiminnan harjoittamiseen myönnetyn toimiluvassa ei toisin määrätä.

Analogiseen AM-moduloituun radiotoimintaan käytettävät taajuusalueet ovat 148,5—283,5 kHz, 526,5—1606,5 kHz, 2300—2498 kHz, 3200—3400 kHz, 3950—4000 kHz, 5950—6200 kHz, 7100—7300 kHz, 9500—9900 kHz, 11650—12050 kHz, 13600—13800 kHz, 15100—15600 kHz, 17550—17900 kHz, 21450—21850 kHz ja 25670—26100 kHz.

5 §

Toisen sukupolven matkaviestinverkot

Toisen sukupolven digitaaliseen matkaviestintöimintaan (GSM) käytettävät taajuusalueet ovat 880—915 MHz ja 925—960 MHz (900 MHz:n taajuusalue) ja 1710—1785 MHz ja 1805—1880 MHz (1800 MHz:n taajuusalue).

Taajuuksia 928,9—930,5 MHz (GSM-radiokanavat 994—1001) ei kuitenkaan saa käyttää matkaviestintöimintaan 100 kilometrin säteellä eikä taajuuksia 927,5—928,9 MHz (GSM-radiokanavat 987—993) ja

930,5—931,9 MHz (GSM-radiokanavat 1002—1008) 50 kilometrin säteellä Sodankylässä sijaitsevasta (26E38 ja 67N22) EISCAT-järjestön (European Incoherent Scatter) radiovastaanottoasemasta, ellei Viestintävirasto radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 8 §:n 1 momentin nojalla määräämissään radioluvan ehtoissa toisin määrää.

Valtakunnallisia sekä 900 MHz:n että 1800 MHz:n taajuusalueella toimivia digitaalisia GSM-matkaviestinverkkoja on kolme.

6 §

Kolmannen sukupolven matkaviestinverkot

Kolmannen sukupolven digitaaliseen matkaviestintöimintaan (UMTS) käytettävät taajuusalueet ovat 1900—1980 MHz ja 2110—2170 MHz.

Valtakunnallisia 1900—1980 MHz:n ja 2110—2170 MHz:n taajuusalueilla toimivia digitaalisia UMTS-matkaviestinverkkoja on kolme.

Teleyritys, jolla on oikeus GSM-matkaviestintöiminnan harjoittamiseen taajuuksilla 880—915 MHz ja 925—960 MHz sekä 1710—1785 MHz ja 1805—1880 MHz, voi käyttää näitä taajuuksia samassa laajuudessa myös UMTS-matkaviestintöimintaan. Teleyritys, jolla on oikeus kolmannen sukupolven matkaviestintöiminnan harjoittamiseen taajuuksilla 1710—1785 MHz ja 1805—1880 MHz, voi käyttää näitä taajuuksia myös kolmannen sukupolven pitkän aikavälin kehitystekniikan (LTE) käyttöön.

7 §

Digitaalinen laajakaistainen 2000 matkaviestinverkko

Digitaalisen 2000 matkaviestinverkon toimintaan käytettävä taajuusalue on 2010—2025 MHz.

8 §

Digitaalinen laajakaistainen 450 matkaviestinverkko

Valtakunnallisen digitaalisen laajakaistaisen 450 matkaviestinverkon toimintaan käy-

tettävät taajuusalueet ovat 453,700—456,925 MHz ja 463,700—466,925 MHz. Lisäksi käytettävissä on taajuusalueet 452,425—453,700 MHz ja 462,425—463,700 MHz.

Valtakunnallisia digitaalisia laajakaistaisia 450 matkaviestinverkkoja on yksi.

9 §

Digitaalinen laajakaistainen 800 matkaviestinverkko

Valtakunnallisen digitaalisen laajakaistaisen 800 matkaviestinverkon toimintaan käytettävä taajuusalue on 790—862 MHz. Taajuusalueella on myös radiomikrofoni- ja soti-laskäyttöä.

10 §

Sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan soveltuvat maanpäälliset järjestelmät

Sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan soveltuville maanpäällisten järjestelmien käytössä on taajuusalueet 2500—2690 MHz valtakunnallisesti ja 3410—3590 MHz alueellisesti.

Taajuusalueilta 2500—2570 MHz ja 2620—2690 MHz voidaan myöntää 14 kappaletta 2 x 5 MHz:n taajuuskaistaparia. Taajuudet alueella 2570—2620 MHz myönnetään yhtenä 50 MHz:n taajuuskaistana.

11 §

Matkaviestinverkkojen käyttörajoitukset

Edellä 5, 6, 8 ja 10 §:ssä tarkoitettujen taajuusalueiden käyttörajoitukset ovat liitteessä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Viestintäministeri *Suvi Lindén*

12 §

Viranomaisverkko

Valtakunnallisen digitaalisen viranomaisradioverkon (VIRVE) toimintaan käytettävät taajuusalueet ovat 380—386 MHz ja 390—396 MHz.

Valtakunnallisia digitaalisia viranomaisradioverkkoja on yksi.

13 §

Radiotaajuuksien osoittaminen televerkko-yrityksille

Viestintäviraston on osoitettava samantaista matkaviestintätoimintaa harjoittaville televerkkoyrityksille tasapuolisesti ja syrjimättömästi alueellisesti käytettäväksi yhtä paljon taajuuksia, jos matkaviestinverkkojen alueellisten liikennemäärien tai muiden painavien perusteiden vuoksi ei ole syytä menetellä toisin.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010 ja sen 5 §:n 2 momentti on voimassa 30 päivään kesäkuuta 2010.

Asetuksen 5 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan televisio- ja radiotoimintaan sekä toimiluvanvaraiseen teletoimintaan määrättyjen taajuusalueiden käyttösunnitelmasta 14 päivänä kesäkuuta 2007 annettu valtioneuvoston asetus (680/2007) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Neuvotteleva virkamies Maaret Suomi

Toimiluvanvaraiseen teletoimintaan varattujen taajuusalueiden käyttörajoitukset

1 Maantieteelliset käyttörajoitealueet

Seuraavilla maantieteellisillä alueilla A-G on rajoituksia matkaviestinverkkojen taajuuksien käyttöön, jos Viestintävirasto ei radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 8 §:n 1 momentin nojalla määräämissään radioluvan ehtoissa toisin määrää:

Alue A: Suorakulmio, jonka kulmapisteet ovat 24E3636 / 60N1658, 24E5226 / 60N1658, 24E5226 / 60N0940 ja 24E3636 / 60N0940. Rajoitukset koskevat seuraavia kuntia tai niiden osia: Espoo, Kauniainen, Helsinki ja Vantaa.

Alue B: Ympyrä, jonka keskipiste on 23E5157 / 61N2603 ja säde 4 km. Rajoitukset koskevat seuraavia kuntia tai niiden osia: Lempäälä, Kangasala ja Tampere.

Alue C: Ympyrä, jonka keskipiste on 23E4601 / 61N2909 ja säde 4 km. Rajoitukset koskevat seuraavia kuntia tai niiden osia: Pirkkala ja Tampere.

Alue D: Kolmio, jonka kärkipisteet ovat 25E2151 / 65N0607, 25E3900 / 65N0413 ja 25E3124 / 64N5838. Rajoitukset koskevat seuraavia kuntia tai niiden osia: Haukipudas, Kiiminki ja Oulu.

Alue E: Ympyrä, jonka keskipiste on 23E0651 / 60N2253 ja säde 4 km. Rajoitukset koskevat osaa Salon kunnasta.

Alue F: Ympyrä, jonka keskipiste on 23E0408 / 60N2519 ja säde 4 km. Rajoitukset koskevat osaa Salon kunnasta.

Alue G: Suorakulmio, jonka kulmapisteet ovat 25E4134 / 62N1355, 25E4549 / 62N1532, 25E4734 / 62N1437 ja 25E4325 / 62N1254. Rajoitukset koskevat osaa Jyväskylän kunnasta.

2 Tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttö toisen sukupolven matkaviestinverkoissa

Rajoitukset koskevat seuraavia taajuuksia, jotka on osoitettu tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttöön 1 kohdassa määritellyillä alueilla:

Alue A, B, C, E, F ja G: taajuudet 1732,5 – 1737,5 MHz / 1827,5 – 1832,5 MHz (GSM-radiokanavat 624 – 648) sekä taajuudet 1782,3 – 1784,9 MHz / 1877,3 – 1879,9 MHz (GSM-radiokanavat 873 – 885) .

Alue D: taajuudet 1731,7 – 1738,3 MHz / 1826,7 – 1833,3 MHz (GSM-radiokanavat 620 – 652) sekä taajuudet 1781,7 – 1784,9 MHz / 1876,7 – 1879,9 MHz (GSM-radiokanavat 870 – 885) .

3 Tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttö kolmannen sukupolven matkaviestinverkoissa

Rajoitukset koskevat seuraavia taajuuksia, jotka on osoitettu tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttöön kohdassa 1 määritellyillä alueilla:

Alue A: taajuudet 1937,6 / 2127,6 MHz (UMTS-radiokanava 10638), 1942,4 / 2132,4 MHz (UMTS-radiokanava 10662) ja 1977,6 / 2167,6 MHz (UMTS-radiokanava 10838).

Alue B: taajuudet 1937,6 / 2127,6 MHz (UMTS-radiokanava 10638) ja 1942,4 / 2132,4 MHz (UMTS-radiokanava 10662).

Alue C: taajuudet 1937,6 / 2127,6 MHz (UMTS-radiokanava 10638) ja 1942,4 / 2132,4 MHz (UMTS-radiokanava 10662).

Alue D: taajuudet 1937,6 / 2127,6 MHz (UMTS-radiokanava 10638), 1942,4 / 2132,4 MHz (UMTS-radiokanava 10662) ja 1977,6 / 2167,6 MHz (UMTS-radiokanava 10838).

Alue E: taajuudet 1937,6 / 2127,6 MHz (UMTS-radiokanava 10638) ja 1977,6 / 2167,6 MHz (UMTS-radiokanava 10838).

Alue G: taajuus 1977,6 / 2167,6 MHz (UMTS-radiokanava 10838).

4 Digitaalisen laajakaistaisen 450 matkaviestinverkon käyttörajoitukset

Taajuuksia 452,425 – 453,700 MHz ja 462,425 – 463,700 MHz ei pääsääntöisesti saa käyttää laajakaistaiselle 450 matkaviestinverkolle alle 150 kilometrin etäisyydellä Helsingistä (24E57 ja 60N10). Viestintävirasto voi kuitenkin 130 – 150 kilometrin etäisyydellä Helsingistä tehdä tapauskohtaisia ratkaisuja laajakaistaisen 450 matkaviestinverkon käytön sallimisesta.

Eurajoella, Jyväskylässä, Jämsänkoskella, Naantalissa, Pietarsaareissa, Äänekoskella, Porissa ja Vaasassa on käytössä yksityisiä radioverkkoja, joiden käytön suojaaminen rajoittaa laajakaistaisen 450 matkaviestinverkon käyttöä näissä kunnissa ja niiden naapurikunnissa. Viestintävirasto määrittelee rajoitukset radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 8 §:n 1 momentin nojalla määraamissään radioluvan ehdoissa.

Lisäksi Oy Yleisradio Ab:n yksityisessä radioverkossa on käytössä taajuus 452,450 MHz, jonka käyttöalue on koko Suomi. Viestintävirasto voi radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain mukaan myöntää Oy Yleisradio Ab:lle tämän taajuuden käyttöoikeuden, joka ei kuitenkaan rajoita 450 matkaviestinverkon käyttöä.

5 Tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttö sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan soveltuvissa maanpäällisissä järjestelmissä

Rajoitukset koskevat seuraavia taajuuksia, jotka on osoitettu tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttöön kohdassa 1 määritellyillä alueilla:

Alue A: taajuudet 2560 – 2570 MHz / 2680 – 2690 MHz ja 2570 – 2585 MHz.

Alue B: taajuudet 2540 – 2550 MHz / 2660 – 2670 MHz ja 2570 – 2585 MHz.

Alue D: taajuudet 2520 – 2530 MHz / 2640 – 2650 MHz ja 2570 – 2585 MHz.

Alue E: taajuudet 2500 – 2510 MHz / 2620 – 2630 MHz ja 2570 – 2585 MHz.

Alue G: taajuudet 2500 – 2510 MHz / 2620 – 2630 MHz ja 2570 – 2585 MHz.

Rajoitukset koskevat kohdassa 3 määritellyillä maantieteellisillä alueilla A, B, D, E ja G taajuusaluetta 3495 – 3505 MHz, joka on osoitettu tuotekehitys-, testaus- ja opetuskäyttöön.

N:o 1170

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräiden elintarvikehuoneistojen elintarvikehygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti 13 päivänä tammikuuta 2006 annetun elintarvikelain (23/2006) 11 §:n 2 momentin nojalla

muutetaan eräiden elintarvikehuoneistojen elintarvikehygieniasta 21 päivänä tammikuuta 2009 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (28/2009) 2 §:n 1 momentin 5 kohta, 6 §:n 2 momentti, 21 §, sekä

lisätään 2 §:n 1 momenttiin uusi 6 kohta ja 7 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan elintarvikelain 6 §:n määritelmiä, minkä lisäksi tarkoitetaan:

5) *ulkotilalla* elintarvikehuoneistoa, joka sijaitsee muualla kuin rakennuksen sisällä, taikka sellaisessa sisätilassa tai sen osassa, joka ei ole osa muuta hyväksyttyä elintarvikehuoneistoa;

6) *kalakukolla* eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (37/EEO/2006) 3 §:n kohdan 23 mukaista kalakukkoa.

6 §

Kuljetuslämpötilat

Kuumina kuljetettavien, helposti pilaantuvien elintarvikkeiden lämpötilan, 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja leipomotuotteita ja 7 §:n 4 momentissa tarkoitettuja kalakukkoja

lukuun ottamatta, tulee olla kuljetuksen aikana vähintään 60 °C.

7 §

Säilytys- ja myyntilämpötilat

Kalakukkoja, joita ei ole valmistuksen jälkeen jäädytetty enintään 6 °C:n säilytyslämpötilaan, voi myyntipaikassa vastaanottopäivän ajan säilyttää huoneenlämmössä. Tämän jälkeen ne on säilytettävä enintään 6 °C:n säilytyslämpötilassa kalakukon myyntiajan loppuun tai hävitettävä. Myyntipaikassa lämmitettyjä kalakukkoja saa säilyttää huoneenlämmössä lämmityspäivän, jos myymättä jääneet kalakukot hävitetään lämmityspäivän loppussa.

21 §

Eräitä meriteitse irtotavarana kuljetettavia elintarvikkeita koskevat poikkeukset

Sen estämättä, mitä 19 §:n 3 momentissa säädetään, meriteitse irtotavarana kuljetettaviin öljyihin ja rasvoihin sovelletaan, mitä

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1170

liitteessä 1 säädetään, ja raakasokeriin, mitä
liitteessä 2 säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2010.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Eläinlääkintöylitarkastaja Maaria Hackzell